

[Jørgen Gram.]

arbejder udføres, vil Frihavnen blive distanceret af de nærmestliggende større frihavne. Ja, det er vel, som jeg her har antydnet, allerede sket, og man kan vel nok spørge: Hvad er grunden dertil? Er det, fordi omkostningerne er for store, så er en rationalisering jo ganske nødvendig. Tager det for lang tid at udlosse, er arbejdstemporet ikke, som det bør være, eller er det særlig umoderne lagre og umoderne maskinel, der er grunden? I hvert tilfælde må der gøres en kraftanstrengelse, for det er i hele Danmarks interesse, ikke blot i Københavns kommunes og Københavns havns. Jeg ved, at korn- og foderstofbranchen gerne vil have bedre betingelser at arbejde under, men man må indrømme, at så længe vi har centralindkøb af korn og foderstoffer, er forholdene ikke normale. Men udadtil, med hensyn til import og eksport, reeksport og transit skulle Frihavnen navnlig være levende, og hvis den skitserede udvidelse og modernisering kan hjælpe, så må der skaffes udveje til, at den kan føres igennem i den udstrækning, det er nødvendigt, men naturligvis har Københavns kommune den første forpligtelse.

Under punkt 5 er nævnt et mindre beløb på 5 mill. kr. til „de største købstadkommunale havne“. Ja, det er også for mig lidt dunkelt. Man må vel gå ud fra, at statshavnene er udelukket. Men da det for alle havne har betydning for nedbringelse af omkostningerne, at de har det mest moderne materiel, vil jeg spørge, om det ikke bør forstås sådan, at alle havne overhovedet, både kommunale havne og andre, hvis der er andre, kan komme i betragtning, for så vidt der er penge til dem.

Jeg har på nuværende tidspunkt ikke noget at sige til afdragstiden og procent-satsen, der jo skal behandles i et udvalg. Jeg vil blot henlede opmærksomheden også på § 5, hvori der omtales et udvalg, som ministeren skal nedsætte til at bistå med lovens administration. Jeg synes, at dette udvalg er alt, alt for uhandeligt og stort. En hel række af ministerier skal være repræsenteret deri, og desuden skal der være repræsentanter for sagkundskaben på de forskellige områder. Kan det ikke forenkles meget væsentligt? Også det vil jeg bede om at man har opmærksomheden henvendt på i det udvalg, der kommer.

Iøvrigt vil jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget i sin helhed til hurtig og velvillig behandling i udvalget.

Støhr Johansen: Ved debatten i går om selve rammeloven blev der fremsat en række

økonomiske og politiske betragtninger, og derunder berørtes også en række af de punkter, som vi strejfer i dag. Jeg skal derfor ikke komme ind på disse betragtninger, men kun sige, at jeg i et og alt kan henholde mig til min partifælle, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup)s udtalelser.

Jeg vil dog, foranlediget af det ærede medlem hr. M. Larsen, der fremførte visse betæneligheder med hensyn til rentens størrelse, gerne have lov til at bemærke, at jeg mener, at den rentesats, man her har fundet, er ret hensigtsmæssig. Vi må huske, at der i befolkningen må være visse betæneligheder ved statslån, men jeg mener, man kan se væk fra betænelighederne i dette tilfælde, fordi det jo er en gave, der skal administreres, og tilbagebetalingen skal ske i løbet af 20 år, og både renten og selve beløbet skal bruges til afskrivning på statens konto i nationalbanken. Der er derfor kun tale om administration af Marshallgaverne, hvis man må bruge det udtryk, og derfor er det kun een gang for alle, denne lovgivning skal benyttes. Jeg har forstået, at når man har stillet dette forslag om at hjælpe de store erhvervsvirksomheder i deres udvidelses- og rationaliseringsbestrebelse, er det, fordi bankerne med den ret stramme kredit, der er i øjeblikket, selvom der er sket en vis forbedring, har vanskeligt ved at klare denne finansiering, samtidig med at de skal tage hensyn til de mindre lånere. Jeg mener derfor, det vil være uheldigt, hvis forskellen mellem den naturlige rente her i landet og den rente, hvortil disse beløb udlånes, er for stor, for det vil betyde, at man favoriserer de store selskaber på bekostning af de mindre, og det betragter jeg ikke som værende særlig hensigtsmæssigt.

Jeg kan altså ikke deltage i bekymringen med hensyn til rentens størrelse. Det er en kendsgerning, at i alle de økonomiske rapporter, der er kommet fra udlandet, betragtes det som et sundhedstegn i dansk økonomi, at vi har den rente, vi har i øjeblikket. Man kan diskutere, om den er lidt for høj — det er givet, at alle de, der skal låne, vil synes det —, men i alle de økonomiske rapporter og ikke mindst i kommentarerne i udlandets økonomiske blade finder man en afgjort tilfredshed med udviklingen i Danmark, og Danmarks økonomi fremhæves som værende betydeligt bedre end for blot et år siden.

Hvad angår de 75 mill. kr. til elektricitetsværkerne, som den højtærede trafikminister har stillet forslag om, må enhver, der følger lidt med i den elektriske udvikling her i